Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוארות — מסכת יומא פרק ז

ר"ח כסלו

כן בחמשת צבור. **רבי יהודה אומר, תמות** שני שבזוג הראשון שנשאר בחיים. דכיבריא ליה דתחטאת בצבור מתה. **ועוד אמר רבי יהודה, נשפך הדם** של שעיר החטאת לפני הדזרקה, **ימות המשתלח,** דבעלי חיים נדחין. **מת המשתלח, ישפך הדם** של שם, ויקח שנים אחרים ויגרל מחדש ויתן הם קמא מודה.

ב **ב** **בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתודה, וכך הייה אומר, אנא השם, עוו פשעו חטאו לפניך עמך בית ישראל. אנא השם בעבור שם קדשך, כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים, שעוו ושפשעו וחטאו לפניך עמך בית ישראל, כדתוב בתורת משה עבדיך לאמור,** (ויקרא טז. ל) **"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". והכהנים והלוים העומדים בעזרה, בכל פעם כשהייו שומעים שם המפרש שהוא יוצא מפי כהן גדול, בנקרתו, הייו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם, ואומרים, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג מסרו למי שהייה מוליכו. הכל כשרין להוליכו, אלא שעשו הכהנים (גדולים) קבע ולא הייו מניחין את ישראל להוליכו. אמר רבי יוסי, מעשה והוכלו ערסקא, וישראל הייה: ד וכבש עשו לו מפני הבבליים שהייו מתלשים בשערו, ואומרים לו, טל וצא. מיקירי ירושלים הייו מלין אותו עד סכה הראשונה. עשר סכות מירושלים ועד צוק, תשעים ריס, שבעה ומחצה לכל מיל: ה** **על כל סכה וסכה אומרים לו, הרי מזון והרי מים, המלין אותו מסכה לסכה, חוזר מחארונה שבהן שאינו מגיע עמו לצוק, אלא עמו ומרחוק וראוה את מעשיו: ו מה הייה עושה, חולק לשון של זהורית, וחציו קשר בסלע וחציו קשר בין שתי קרניו, ודחפו לאחוריו, והוא מתנגלגל ויורד, ולא הייה מגיע לחציי ההר, עד שנעשה אברים אברים. בא וישב לו תחת סכה אחרונה עד שתחשך. ומאימתי מטמא בגדים, משיציאה חוץ לחומת ירושלים. רבי שמעון אומר, משעת דחיפתו לצוק: ז בא לו אצל פר ושעיר הנשרפין, העומדין בשעה שיצא בשלום מן הקודש, מניחן בכלי שרת, ונתנן במקום הטהור, ומוליכן לבית הדשן, ומניחן אותן עד שיבא מלך, ומלין אותו מן הקודש: ח** **כהן גדול שמשמש בשמונה כלים, בגדים, והחדיוט בארבעה: בחמנית, ומכנסים ומצנפת וחאבנט. מוסיף עליו בגדי זהב, חשן ואפוד ומעיל וציץ. באלו נשאלין באורים ותמים. ואין נשאלין אלא לסנהדרין גדולה, ולא לנשיא ולא לאדם הרגיל, ולא לכל אדם שירצה, אלא לסנהדרין גדולה בלבד. ואם נשאל לנשיא אינו מתפלל אחריו, ולא לאדם הרגיל אינו מתפלל אחריו, והוא מתבלבל ויורד. ולא הייה מגיע לחצי ההר, עד שנעשה אברים אברים. בא וישב לו תחת סכה אחרונה שמחוץ לעיר עד שתחשיך שהתיריו לו לחזור לפי שייראה בחשיך. ומאימתי לעיר מטמא בגדים אם השעיר בגדים שנעמאר (שם. כז) "והמשלח את השעיר המשלח לעזאזל יכבס בגדיו" משיצא השעיר לעזאזל יכבס בגדיו: ט חוץ לחומת ירושלים. שכבר נשתלח רבי שמעון אומר, אינו מטמא אלא משעת דחיפתו לצוק שצריך גמר שילוחו. דסובר דחיפתו לצוק זהו שילוחו. ז) בא לו כהן גדול אחר שמקר השעיר למשלח אצל פר ושעיר הנשרפין העומדין לשרף. קרען והוציא את אמוריהן חלביהן, נתנן במגס קערה של הקדש והקטירן בשיעור זמנן לאחר שיחליף בגדיו לבגדי זהב, וא אילו ג' אילי העם בקדש ז' משבה, ג' על בני הקהל. קלען לקרבנות כדי שייהיו משלבין ומחברין עם עורם בשרם ופרשם. והוציאן על ידי אחרים לפר ושעיר לבית השרפה חוץ לירושלים. ומאימתי העוסקין בהם מטמאין בגדים שנעמאר (שם. כח) "והשורף אותם יכבס בגדיו" משיצאו חוץ לחומת העזרה. דהמשלח כתיב שכבר שלח. רבי שמעון אומר, אין מטמאין בגדים אלא משיצת האור של שרפה בידן שם הקרבנות: ח אמרו לו לכהן גדול: הגיע שעיר למדבר שאינו ראשי לתחתיו בעבודה אחרת עד שיגיע השעיר למדבר דכתיב (שם. כב) "ושלח את השעיר במדבר" ואחר כך כתיב שם. כה) "ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה" וגם הוצאת הכפר והשעיר לשרפה הייה אחר שנודע לו שהגיע לשרפה הייה. ומניין הגיע שהגיע שעיר למדבר דדרכות כמין גבין אבנים גדולות הייו עושין שמים עומדים. ומניפין בסודרין ומודיעין שהגיע שעיר למדבר. שצריך להגיע לצוק שמלין אותו, וכן סבר רבי שמעון אומר רבי יהודה, והלא סימן אחר גדול הייה להם, מירושלים ועד בית חדודו מקום התחלת המדבר שלשה מילין. דסבריא ליה דדי שיגיע לצוק. הולכין מיל ומיל אלו שמלין אותו עד סכה הראשונה, וחוזרין מיל, ושוהין כדי מיל, וידיעין שהגיע שעיר למדבר וכיוכל הכהן גדול להתחיל בעבודה. רבי שמעון אומר, והלא סימן אחר הייה קשור על פתחו של היכל, וכשהגיע שעיר למדבר הייה הלשון מלבין, שנאמר (ישעיה א:) "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" וחכמים אומרים כל אחר המתנה שלא קשרו בפתחו של היכל כמובא במשנה ו'.

ר"ח כסלו

משניות מבוארות — מסכת יומא פרק ז - ח

פרק ז א) **בא לו כהן גדול לעזרת נשים לקרות בפרשת היום דילוף ממלואים** ושם כתיב "זה הדבר" אפלו קריאה דהיום מעכבה. **אם רצה לקרות בבגדי בוץ** שעבד בהם בעבודת היום, **קורא.** דבגדי כהונה מותר ליהנות **בהם ואם לא, קורא באצבעותיו** מתוך **לבן משולו.** שהקריאה איהי עבודה. **חזן הכנסת** משמש הצבור **בבית הכנסת, שהרי שבעה ומחצה לכל מיל** שהוא אלפים אמה, **נמצא תשעים רים הני יום** שנים-עשר מיל. **ח) על כל סכה וסכה אומרים לו** למשלח השעיר: **הרי מזון והרי מים** שם יחלש לבך אתה יכול לאכל, שמתוך כך תחזיק לבו, שהוא כמי שיש לו פת בסלו. **ואמרו בגמרא שלא היה אדם שאכל. ומלין אותו מסכה לסכה** שיעור מיל. **חוץ מאחרונה שבהן, שאינו מגיע עמו לצוק. אלא עומד מרחוק** מיל מן הצוק. שסוכה אחרונה רחוק שני מילין, **וראוה את מעשיו.** שיעור מיל הוא תחום שבת, שעד שם מתר ללכת. **ו) מה הייה עושה המשלח את השעיר.** שבראשונה קשרו אותו על פתח ההיכל והשלא הלבין הייו עצבין. **התקנו שייהא חולק לשנים לשון של זהורית** שהייה קשור בין קרניו בתחילה. **חציו קשר בסלע** שאם יכה השעיר

פרק ז א **בא לו כהן גדול לקרות.** אם רצה לקרות בבגדי בוץ, קורא. ואם לא, קורא באצבעותיו לבן משולו. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש חזן הכנסת, וראש הכנסת נותנו לסגן, והסגן נותנו לכהן גדול, וכהן גדול עומד ומקבל וקורא עומד, וקורא אחרי מות ואך בעשור. גולל ספר תורה ומניחו בחיקו, ואומר, יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן, ובעשור שבחמש הפקודים קורא על פה, ומברך עליה שמונה ברכות, על התורה, ועל העבודה, ועל ההודאה, ועל מחילת העון, ועל המקדש בפני עצמו, ועל ישראל בפני ירושלים בפני עצמה ועל הכהנים בפני עצמן ועל שאר התפלה:

ב הרואה כהן גדול כשהוא קורא, אינו רואה פר ושעיר הנשרפים. וקרוא פר ושעיר הנשרפים, אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא. ולא מפני שאינו רשאי, אלא שהיתה דרך רחוקה, ומלאכת שניהן שוה כאחת: **ג** אם בבגדי בוץ קורא, קדש ידיו ורגליו, פשט יד וטבל, עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב, ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם, ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה, דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר, עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של שחר היו קרבין בבגדי בוץ. אם רצה לקרות בבגדי בוץ, קורא. ואם לא, קורא באצבעותיו לבן משולו. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש חזן הכנסת, וראש הכנסת נותנו לסגן, והסגן נותנו לכהן גדול, וכהן גדול עומד ומקבל וקורא עומד, וקורא אחרי מות ואך בעשור. גולל ספר תורה ומניחו בחיקו, ואומר, יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן, ובעשור שבחמש הפקודים קורא על פה, ומברך עליה שמונה ברכות, על התורה, ועל העבודה, ועל ההודאה, ועל מחילת העון, ועל המקדש בפני עצמו, ועל ישראל בפני ירושלים בפני עצמה ועל הכהנים בפני עצמן ועל שאר התפלה:

ב הרואה כהן גדול כשהוא קורא, אינו רואה פר ושעיר הנשרפים. וקרוא פר ושעיר הנשרפים, אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא. ולא מפני שאינו רשאי, אלא שהיתה דרך רחוקה, ומלאכת שניהן שוה כאחת. **ג** אם בבגדי בוץ קורא, קדש ידיו ורגליו, פשט יד וטבל, עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב, ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם, ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה, דברי רבי אליעזר, ורבי עקיבא אומר,